

Radość
spotkania, s. 2

Zainwestujmy
w wieczność, s. 8

Przynajmniej ty
Mnie kochaj, s. 14

Serce jest
jedno, s. 18

O przyjaźni
chrześcijańskiej –
konferencja s. Marii Bernadety
Wysockiej VSM (wkładka)

Ukazują się od 1921 r.
trzy razy w roku
ISSN 1506-4581

WYDAWCA

Wydawnictwo Arcybractwa
Straży Honorowej NSPJ

NAKŁAD

6600 egzemplarzy

REDAKTOR NACZELNA

s. Maria Bernadeta Wysocka VSM

REDAKCJA

ks. Krzysztof Zimończyk SCJ
s. Maria Bernadeta Wysocka VSM
Natalia Gorczowska
Elżbieta Jodzińska

KOREKTA

Natalia Gorczowska

SKŁAD

Elżbieta Jodzińska

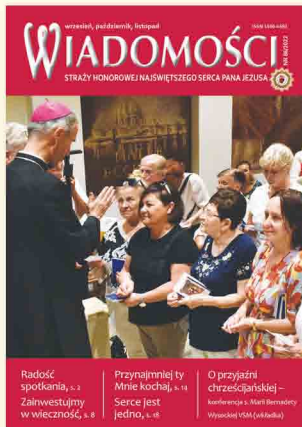
ADRES REDAKCJI

ul. Krowoderska 16, 31-142 Kraków
tel. +48 12 631 86 20
wydawnictwo@strazhonorowa.pl
www.strazhonorowa.pl
www.strazjezusa.pl

Za zezwoleniem władzy kościelnej

Zgłoszenia na prenumeratę „Wiadomości” należy kierować na adres Wydawnictwa. Pismo utrzymuje się z ofiar Czytelników. Wszystkich, którzy współpracują z nami w szerzeniu kultu Bożego Serca i nabywają materiały strażowe, zapewniamy o stałej modlitwie w ich intencjach. Redakcja nie zwraca materiałów niezamówionych i zastrzega sobie prawo do skracania nadesłanych tekstów oraz zmiany tytułów.

Zdjęcia wewnątrz numeru, o ile nie napisano inaczej: Adobe Stock, Pixabay, archiwum własne.

TEMATY Z OKŁADKI

2 | RADOŚĆ SPOTKANIA

XXXVII Ogólnopolska Pielgrzymka Arcybractwa Straży Honorowej Najświętszego Serca Pana Jezusa na Jasną Górę odbyła się [...] 18 czerwca. Podczas niej naszymi [...] patronami byli św. Franciszek Salezy, św. Joanna Franciszka de Chantal i św. Małgorzata Maria Alacoque.

8 | ZAINWESTUJMY W WIECZNOŚĆ

Jako ludzie wierzący, jako uczniowie Pana Jezusa winniśmy całym swoim życiem oddawać Bogu chwałę i budować królestwo Boże na ziemi, ufając, że o resztę, o sprawy codzienne, zatroszczy się Ojciec nasz, który jest w niebie.

14 | PRZYNAJMNIEJ TY MNIE KOCHAJ

Najświętsze Serce Pana Jezusa, ukazywane jako symbol miłości Boga do człowieka, obecne jest w mistyce chrześcijańskiej już od średniowiecza [...]. Za osobę, która nadała temu nabożeństwu obecny kształt, uważa się jednak pewną żyjącą w XVII w. zakonnicę z Francji.

Okładka:

Przyjęcie nowych członków do Arcybractwa Straży Honorowej NSPJ na Jasnej Górze, fot. K. Światok

- 1 Słowo Redaktor Naczelnej
- 12 List apostołski papieża Franciszka Desiderio desideravi
- 18 Serce jest jedno
- 24 W naszym życiu strażowym – sprawozdania
- 30 Strażowe ABC, czyli pytania do Dyrekcji
- 32 Świecki lider w Kościele
- 36 Skarbczyk Małego Rycerza
- 37 Rady i myśli założycielki
- 38 Intencje modlitewne
- 38 Msze św. w kościele sióstr wizytek
- 39 Kalendarz liturgiczny
- 40 Zmarli członkowie Straży Honorowej NSPJ

WKŁADKA

konferencja s. Marii Bernadety Wysockiej VSM

W formacji czcicieli Jezusowego Serca wiele mówimy o miłości, jednak dość rzadko wspominamy o przyjaźni chrześcijańskiej, która jest przecież najwyższą formą miłości. Dlaczego unikamy tego tematu? Może dlatego, że brakuje nam o nim wiedzy? I choć zagadnienie jest bardzo rozległe, spróbujemy przytoczyć pewne refleksje, które pozwolą zrozumieć istotę przyjaźni i to, jak wielką jest wartością.

s. M.B. Wysocka VSM
Redaktor Naczelna

NIECH ŻYJE JEZUS!

UKOCHANI CZYTELNICY,

Miesiące poprzedzające okres wakacji naznaczone były ważnymi dla naszej arcybrackiej rodziny wydarzeniami. Bez wątpienia I Ogólnopolskie Forum Bractw i Konfraterni w dniach 14-15 maja w Częstochowie zainicjowało nowy etap w rozwoju tego typu wspólnot, sprawiając, że stały się bardziej dostrzegalne od strony medialnej, ale również proponując narzędzia do rozwiązywania ich problemów. W obecnym numerze zamieszczamy zarówno relację z forum pt. *Serce jest jedno* dr Natalii Gorczowskiej (s. 18), jak i referat prof. dra hab. Aleksandra Bańki *Świecki lider w Kościele* (s. 32).

Kolejnym wydarzeniem, na które oczekiwaliśmy cały rok – a może nawet trzy lata – była XXXVII Ogólnopolska Pielgrzymka Arcybractwa NSPJ na Jasną Górę w dniu 18 czerwca. Bez ograniczeń związanych z pandemią mogliśmy doświadczyć, jak wielką wartością jest wspólnota modlitwy i celów. Atmosferę tego dnia oddał w artykule *Radość spotkania* (s. 2) zel. Tomasz Felczyński. Do hasła tegorocznej pielgrzymki („Ze świętymi przy Bożym Sercu”) nawiązywała homi-

lia ks. bpa Stanisława Salaterskiego wygłoszona w czasie Mszy św. na jasnogórskim szczycie (*Zainwestujmy w wieczność*, s. 8).

Ponieważ trwa rok trzech jubileuszy związanych ze świętymi szczególnie istotnymi dla kultu Bożego Serca, przypominamy postać św. Małgorzaty Marii Alacoque w 375. rocznicę jej urodzin. W artykule *Przynajmniej ty Mnie kochaj* (s. 14) dr Natalia Gorczowska prezentuje osobę i misję świętej, która wniosła ogromny wkład w rozwój publicznego kultu Jezusowego Serca.

Czym jest „przyjaźń” z perspektywy osoby wierzącej? Co oznacza „przyjaźń duchowa”? Czy możliwa jest przyjaźń bez miłości? Te pytania mogą nurtować niejednego z nas. Odpowiedzi warto szukać we wkładce do obecnego numeru *Wiadomości* zatytułowanej *O przyjaźni chrześcijańskiej*. Inspiracją do podjęcia tego tematu stała się najnowsza publikacja Wydawnictwa Arcybractwa Straży Honorowej NSPJ *Listy przyjaźni duchowej* św. Franciszka Salezego, do zapoznania się z którą bardzo zachęcam. ■

Tegoroczna XXXVII Ogólnopolska Pielgrzymka Arcybractwa Straży Honorowej Najświętszego Serca Pana Jezusa na Jasną Górę odbyła się w sobotę 18 czerwca. Podczas niej naszymi szczególnymi patronami byli św. Franciszek Salezy, św. Joanna Franciszka de Chantal i św. Małgorzata Maria Alacoque – z racji tego, że tegoroczna pielgrzymka odbywała się pod hasłem „Ze świętymi przy Bożym Sercu”.

Sobota 18 czerwca był to piękny, słoneczny (a potem wręcz upalny), typowo czerwcowy dzień, dlatego już od rana na Jasną Górę ciągnęły rzesze pątników z różnych stron Polski, z różnych wspólnot i pod różnymi sztandarami. Na parkingach stało mnóstwo autokarów i aut osobowych, z których jak barwny strumień spływali w stronę sanktuarium pielgrzymi. Słychać było gwar i radosne rozmowy, szczególnie w Alei Najświętszej Maryi Panny i wokół całego klasztoru.

Członkowie Arcybractwa Straży Honorowej NSPJ gromadzili się przy Sali św. Jana Pawła II. Ci, którzy przybyli wcześniej, przed rozpoczęciem programu szli odwiedzić kaplicę, złożyć pokłon przed Cudownym Obrazem i przywitać się z Matką naszego Pana Jezusa Chrystusa – Królową Polski i Panią Jasnogórską. Zapewne były tam ukrywane łzy wzruszenia, podziękowania za wszelkie otrzymane łaski, jak i prośby i intencje składane ufnym, a może i drżącym sercem. Wielu pielgrzymów skorzystało z możliwości przejścia na kolanach wo-

kół ołtarza i złożenia aktu pokuty, skruchy, uniżenia i zadośćuczynienia Matce Bożej i Jej Synowi. Około godziny 10⁰⁰ przybywający pielgrzymi kierowali się już bezpośrednio do Sali Papieskiej, śpiesząc na oficjalne rozpoczęcie pielgrzymki. Jeszcze zanim to nastąpiło, sala była wypełniona po brzegi pątnikami, a wciąż napływały kolejne ich rzesze. Dużym zainteresowaniem cieszyło się stoisko Wydawnictwa Arcybractwa Straży Honorowej NSPJ z bogatą ofertą wydawniczą, znajdujące się w tyle sali i oblegane zarówno z samego rana, jak i na każdej przerwie przewidzianej w programie pielgrzymki.

Część oficjalną rozpoczął powitaniem pielgrzymów Dyrektor Krajowy naszego Arcybractwa ks. Krzysztof Zimończczyk SCJ, a następnie odśpiewano *Godzinki o Najświętszym Sercu Pana Jezusa*, które poprowadził Michał Niemiec. Kolejnym punktem programu był referat o pięknej i głębokiej treści pt. *O przyjaźni chrześcijańskiej*, wygłoszony przez s. dyr. Marię Bernadetę Wysocką VSM. Poruszył on bardzo nasze serca, w które zapadło szczególnie jedno zdanie: „Prawdziwie kochać i móc przestać kochać to rzeczy nie do pogodzenia”. Następnie s. Maria Bernadeta odczytała okolicznościowy list do Ojca Świętego Franciszka napisany w imieniu uczestników pielgrzymki, po czym rozpoczęło się poprowadzone przez dr Natalię Gorczowską spotkanie, podczas którego zelatorzy wygłosili świadectwa, traktujące m.in. o pracy zelatorskiej

Fot.: T. Nadolnik

we wspólnotach parafialnych oraz o współdziałaniu zelatorów na poziomie diecezjalnym i krajowym. Jako pierwsza głos zabrała wieloletnia zelatorka z Krakowa-Mistrzejowic Maria Sobota. Mówiła o swojej wspólnocie, o sukcesach i problemach w pracy zelatorskiej, o relacjach z kapłanami i współpracy z nimi, a także o potrzebie dialogu, modlitwy za duszpasterzy, przychodzenia im z pomocą, okazywania akceptacji i miłości. Następnie zelatorka diecezjalna z Jarosławia Halina Graboń przedstawiła na swoim przykładzie obraz działalności zelatora diecezjalnego i funkcjonowania wspólnot w diecezji oraz metody pracy i trud angażowania się w szukanie i zakładanie nowych wspólnot i ośrodków w diecezji.

Z kolei Tomasz Felczyński, zelator z Woli Rzędzińskiej, opowiadał o początkach i zorganizowaniu dni skupienia dla zelatorów diecezji tarnowskiej, mówił o relacjach i przyjaźni między zelatorami w diecezji i potrzebie wspólnych spotkań, integracji i współpracy w niełatwej służbie zelatorskiej. Przedstawił także historię powstania i powołania do życia wspólnoty Straży Honorowej w Wyższym Seminarium Duchownym w Tarnowie, poświęcenia tego seminarium Najświętszemu Sercu Pana Jezusa i wydania *Nabożeństwa o powołania kapłańskie za wstawiennictwem bł. ks. Romana Sitki* (męczennika i byłego rektora WSD w Tarnowie). Na koniec zelator przybliżył zebrany pielgrzymom cel i przebieg I Ogólnopolskiego Fo-

rum Bractw i Konfraterni, które odbyło się w dniach 14-15 maja br. w Częstochowie.

Po przerwie na posiłek wszyscy pielgrzymi z całej Polski wraz z pocztami sztandarowymi zebrali się już tradycyjnie na wałach jasno-górskich, by wspólnie przejść i przeżyć *Drogę krzyżową*, poprowadzoną przez Dyrektora Krajowego Arcybractwa ks. Krzysztofa Zimończyka SCJ. Rozważania zaczerpnięte z pism św. Franciszka Salezego, św. Joanny Franciszki de Chantal i św. Małgorzaty Marii Alacoque odczytali: zel. Andrzej Czich z Rudy Śląskiej, zel. Agnieszka Bieniek z Milówki oraz dwie członkinie z tamtejszej wspólnoty. Nabożeństwo na wałach jest zawsze szczególnym wydarzeniem i ogromnym przeżyciem dla pielgrzymów wyruszających w tę drogę, uświęconą modlitwami milionów pątników, którzy przeszli i corocznie przechodzą ją w duchu pokuty i wynagrodzenia Panu Jezusowi i Jego Najświętszemu Sercu grzechów i nieprawości własnych, swoich rodzin, wspólnot, Ojczyzny i całego Kościoła Świętego.

Nietrudno uzmysłować sobie pokutny wymiar *Drogi krzyżowej* dla tej rzeszy ludzi, niosącej – w skwarze i spiekocie południowego słońca, bez wiatru i ochłody – sztandary,

ZAINWESTUJMY W WIECZNOŚĆ

Homilia ks. biskupa Stanisława Salaterskiego wygłoszona podczas XXXVII Ogólnopolskiej Pielgrzymki Arcybractwa Straży Honorowej NSPJ na Jasną Górę 18 czerwca 2022 r.

Czcigodni księża i siostry zakonne, umiłowani w Chrystusie Panu siostry i bracia zjednoczeni w Arcybractwie Straży Honorowej Najświętszego Serca Pana Jezusa w Polsce!

Jako ludzie wierzący, jako uczniowie Pana Jezusa winniśmy całym swoim życiem oddawać Bogu chwałę i budować królestwo Boże na ziemi, ufając, że o resztę, o sprawy codzienne, zatroszczy się Ojciec nasz, który jest w niebie. Po raz kolejny przypomniiała nam o tym Ewangelia, a my mamy świadomość, że potrzebujemy częściej wracać do tej prawdy w naszej codzienności.

Arcybractwo Straży Honorowej jest właśnie taką drogą, która pomaga służyć Panu Bogu w zmieniających się realiach świata, w jakim żyjemy; pomaga zachować Jego Święty Majestat jako najwyższą wartość, bardziej budować królestwo Boże, niż szukać siebie, kreować własną karierę, żyć chwilą.

Straż Honorowa na wiele sposobów pomaga nam trwać nade wszystko w wierności Panu Bogu. W tym roku czyni to, przywołując i zachęcając, byśmy w swoich postanowieniach i na spotkaniach z Panem Jezusem zwrócili uwagę na troje świętych związanych z naszą wspól-

notą. Pierwszym z nich jest św. Franciszek Salezy, którego 400. rocznicę śmierci w tym roku obchodzimy, a którego słowa przypomniał kalendarz Straży Honorowej Najświętszego Serca Pana Jezusa na 2022 rok: „Kiedyż moja dusza zatonie w Jego Sercu, a On przeleje swe Serce w mą duszę i rozradowani w zjednoczeniu żyć będziemy nierozdzielnie?”. Wspominamy także św. Joannę Franciszkę de Chantal w 450. rocznicę jej urodzin oraz słowa świętej zapisane na karcie kalendarza strażowego: „Nigdy nam nie zabraknie Serca Bożego, jeżeli sami Mu niczego nie odmówimy. A dlatego nie zabraknie, że Jego wierność przewyższa naszą niewierność”. Jako wsparcie przywołujemy także św. Małgorzatę Marię Alacoque w 375. rocznicę urodzin oraz jej słowa: „Kochajmy Jezusa, tę jedyną Miłość naszych dusz, gdyż On pierwszy nas ukochał i kocha ponadto takim żarem Serca, że płonie nim ustawicznie w Najświętszym Sakramencie Ołtarza”.

W słowach trojga świętych związanych z zakonem sióstr wizytek i naszą wspólnotą bracką możemy odnaleźć przesłanie dla siebie i dla naszej duchowości. To, kiedy dusza zatonie w Sercu Bożym, wie jedynie Pan Bóg. My staramy się wchodzić z Nim w bliskość przez dążenie do świętości, życie w stanie łaski uświęcającej, czas spędzony przy Panu Jezusie obecnym w Eucharystii, kontemplowanie Jego Serca. Wtedy rzeczywistość nad-

przyrodzona, rzeczywistość Boża staje się nam bliższa niż kiedykolwiek. Dążąc do tego, by być jak najbliżej Bożego Serca, i do zjednoczenia z Nim, dbamy zatem o gorliwość na drogach naszej pobożności – nie tyle tej prywatnej, ale tej, za którą stoi autorytet Kościoła, tradycja, przekaz Biblii, oficjalne nauczanie Ojca Świętego i biskupów pozostających z nim w jedności.

Nasza dusza zatonie w Najświętszym Sercu Pana Jezusa wtedy, kiedy ustawicznie inwestować będziemy w wieczność – to znaczy budować królestwo Boże, podejmując codzienne obowiązki, uświęcając je i dedykując Panu Bogu poprzez intencję ofiarowania wszystkiego, co niesie czas, ze względu na miłość do Jezusowego Serca, w duchu wynagrodzenia oraz w duchu oddania należynej czci. Będziemy także inwestować w wieczność, znosząc z pokorą i cierpliwością to, co jest trudne: cierpienie, rozczarowanie, bolesne doświadczenia. I wreszcie będziemy dążyć do spotkania z Panem Bogiem i do zatopienia się w Najświętszym Sercu, kiedy nie będziemy bać się śmierci, ale zaczniemy patrzeć na nią w perspektywie powrotu do domu Ojca – bez lęku, że kiedyś nastąpi i że może wcześniej, niż nam się wydaje; bez żalu, że pozostawimy na świecie tyle dóbr, któreśmy nagromadzili. Przecież jako wierzący po to podejmujemy tak wiele wyzwań, po to odmawiamy sobie wielu postaw typowych dla świata, żeby zjednoczyć się z Bogiem

PRZYNAJMNIEJ

TY

MNIE KOCHAJ

dr Natalia Gorczowska

Najświętsze Serce Pana Jezusa, ukazywane jako symbol miłości Boga do człowieka, obecne jest w mistyce chrześcijańskiej już od średniowiecza, o czym świadczą pisma wielu świętych. Za osobę, która nadała temu nabożeństwu obecny kształt, uważa się jednak pewną żyjącą w XVII w. zakonnicę z Francji. To jej Pan Jezus objawił tajemnicę Najświętszego Serca, ucząc ją, że pragnie przede wszystkim odpowiedzieć człowiekowi na swoją miłość. Mniszką tą była św. Małgorzata Maria Alacoque (1647-1690). W tym roku obchodzimy 375-lecie jej urodzin, warto zatem przypomnieć przesłanie, jakie nam zostawiła.

NIEZŁOMNE POWOŁANIE

Małgorzata Alacoque przyszła na świat 22 lipca 1647 r. w rodzinie Klaudiusza Alacoque – sędziego i notariusza królewskiego – oraz Filiberty Lamyn. Jej dzieciństwo nie było zbyt szczęśliwe: wcześniej została osierocona przez ojca, a następnie zamieszkała wraz z matką w domu nieprzychylnych im krewnych. W dodatku często i ciężko chorowała. Ulgę znajdowała w kościele, gdzie adorowała Pana Jezusa w Najświętszym Sakramencie. Już w wieku czterech lat złożyła ślub czystości, choć sama właściwie nie rozumiała, co znaczą jej słowa. W miarę jak dorastała, coraz bardziej rosło w niej pragnienie wstąpienia do zakonu i poświęcenia się na służbę Bogu. Minęło jednak dużo czasu, zanim zdołała przekonać do tego krewnych, domagających się, by wyszła za mąż. Dopiero w wieku 24 lat mogła odpowiedzieć na wezwanie Chrystusa i zostać zakonnicą.

OBDARZONA SŁUŻEBNICA

W 1671 r. wstąpiła do Zakonu Nawiedzenia Najświętszej Maryi Panny (sióstr wizytek) w Paray-le-Monial i przybrała imię Małgorzata Maria. Śluby zakonne złożyła 6 listopada 1672 r. Wyróżniała się niezwykłą pobożnością i posłuszeństwem, a także zamiłowaniem do modlitwy. Na początku drogi zakonnej pomagała w infirmerii, zaś w późniejszych latach była asystentką przełożonej oraz mistrzynią nowicjuszek.

Wydaje się rzeczą niezwykłą, że to właśnie tej skromnej i pokornej zakonnicy Pan Jezus postanowił wyjawiać tajemnice swego Najświętszego Serca, obdarowując ją mistycznymi przeżyciami w latach 1673-1689. Już w pierwszym roku po złożeniu ślubów św. Małgorzata Maria doświadczyła objawień Jezusowego Serca. Przez całe życie zakonne towarzyszyły jej nadzwyczajne łaski, jednak za najważniejsze z widzeń mistycznych uważa się te z lat 1673-1675, podczas których Chrystus przekazał wizytce istotę swojego orędzia.

PŁOMIENIE MIŁOŚCI

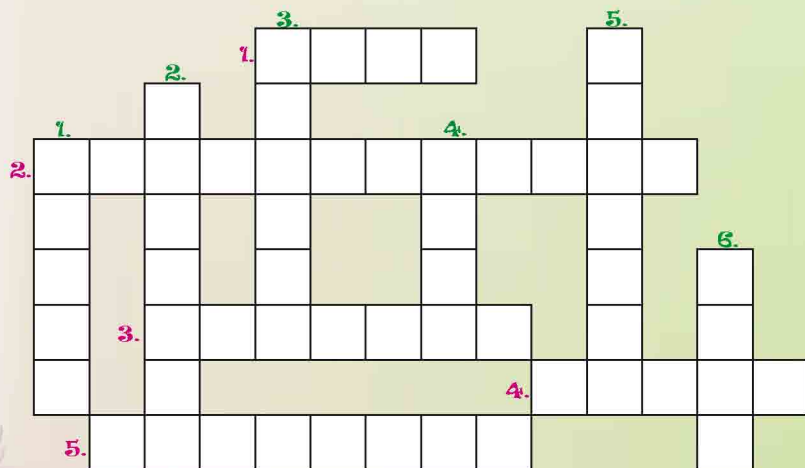
Pierwsze z tzw. wielkich objawień miało miejsce 27 grudnia 1673 r. Można je traktować jako zapowiedź wyjawienia tajemnicy Bożego Serca. Pan Jezus ukazał się św. Małgorzacie Marii podczas adoracji Najświętszego Sakramentu i powiedział: „Moje Boskie Serce jest tak rozpalone miłością do ludzi, a w szczególności do ciebie, że już nie może dłużej tłumić w sobie płomieni tej palącej miłości. Chce ją Ono rozlać za twoim pośrednictwem i objawić ludziom, by ich ubogacić kosztownymi darami, które odkrywam przed tobą. Są one zawarte w uświęcających i zbawczych łaskach, a konieczne, by wyrwać dusze z przepaści zatracenia”. Po tych słowach Jezus ukazał św. Małgorzacie Marii swoje bijące Serce, a następnie zażądał jej serca. Oddała Mu je z radością, a On zanurzył serce mniszki we własnym, po czym zwrócił jako „płomień gorejący w kształcie

Skarbczyk Małego Rycerza

Drodzy Mali Rycerze!

W tym roku obchodzimy 400. rocznicę śmierci św. Franciszka Salezego. Z tej okazji chcielibyśmy przybliżyć Wam nieco postać tego wielkiego świętego, który urodził się i żył na terenie obecnej Francji. Mamy nadzieję, że nasza krzyżówka będzie dla Was nie tylko miłym zajęciem, ale pomoże również odkryć kilka ciekawostek z życia świętego. Przyjemnej zabawy! ■

Poziomo

1. Alpy to, po których często wędrował św. Franciszek Salezy.
2. Patronem tej grupy zawodowej jest św. Franciszek Salezy.
3. „..... o miłości Bożej” – kluczowe dzieło św. Franciszka Salezego.
4. Kiedyś służyło do pisania; jeden z atrybutów świętego.
5. Ojczyzna św. Franciszka, dawne księstwo, które teraz należy do Francji.

Pionowo

1. Może prowadzić do domu lub do zbawienia.
2. „..... Wprowadzenie do życia pobożnego” – znane dzieło świętego.
3. Święty Franciszek był jej biskupem. Obecnie to stolica europejskiego państwa sąsiadującego z Francją.
4. Gorejąca, ośmiopłomienna i okrągła; jeden z atrybutów świętego.
5. Zakon Nawiedzenia Najświętszej Maryi Panny to inaczej siostry
6. Mają go miasta, rody szlacheckie lub biskupi.

FASCYNUJĄCA KORESPONDENCJA DWOJGA ŚWIĘTYCH

JUŻ W SPRZEDAŻY!

